

Arrest

nr. 260 057 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER MOEREN
Meiboomlaan 6
2380 RAVELS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 mei 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. VAN DER MOEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. COPPENS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 mei 2021 wordt beslist tot beëindiging van het verblijf van verzoekende partij met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN EN INREISVERBOD

Mijnheer,

naam : S.-A. (..) voornaam : A. M. (..) geboortedatum ; (...)1974

geboorteplaats: Kirkoe nationaliteit : Irak

Krachtens artikel 21, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen. Het bevel om het grondgebied te verlaten, treedt in werking van zodra u aan de gerechtelijke Instanties voldaan heeft. Krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 05.08.2010 diende u een asielaanvraag in. U verklaarde voor de asielinstanties dat u op 03.08.2010 in België aangekomen was.

Op 12.07.2011 werd door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna : CGVS) een beslissing tot "Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen. Het CGVS stelde vast dat u op basis van de elementen uit uw dossier niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kon worden erkend maar dat u wel in aanmerking kwam voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op 07.09.2011 werden instructies gegeven aan de stad Brussel om u in te schrijven in het vreemdelingenregister en u een bewijs van inschrijving af te leveren daar u gemachtigd werd tot een verblijf van 12 maanden. Op 12.03.2012 werd u in het bezit gesteld van een A-kaart die meermaals verlengd werd.

Op 16.06.2015 werd u aangehouden en op 17.06.2015 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde omwille van mensenhandel.

Op 06.02.2017 werd u door het Hof van Beroep van Gent (op beroep Correctionele Rechtbank Dendermonde 25.04.2016) veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar en werd u ontzet, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, uit de rechten conform artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de verzwarende omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk 19 smokkeltransporten (x 10 slachtoffers). Deze feiten pleegde u tussen 01.10.2014 en 16.06.2015.

Op 08.12.2017 werd de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 14.02.2018 nam, het CGVS steunend op artikel 55/5/1 §2, van de Vreemdelingenwet, de beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus daar u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c. Het CGVS stelde vast dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar was met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op 16.03.2018 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) een verzoekschrift in tegen de beslissing van het CGVS d.d. 14.02.2018.

Op 23.05.2018 werd het beroep door de RVV verworpen.

Op 18.03.2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit van cannabis, meer bepaald een blokje hasj van 15,8 gram, en dit in de gevangenis van Merksplas op 27.09.2017.

Op 05.06.2020 werd de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om een geactualiseerd advies inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Op basis van een grondig onderzoek, waarbij rekening gehouden werd met de actuele informatie waarover het CGVS beschikte, wijzigde het CGVS hun eerder standpunt aangaande de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Op 29.06.2020 oordeelde het CGVS dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet.

U zit momenteel een gevangenisstraf van 6 jaar uit voor mensensmokkel. Samen met 12 andere beklaagden smokkelde u, tegen betaling van grote geldsommen, illegalen voornamelijk naar het Verenigd Koninkrijk.

Uit het vonnis van 25.04.2016 (overgenomen door het Hof) blijkt dat : "De illegalen werden op parkings langs autosnelwegen in de laadruimte van koelwagens en bulkwagens geplaatst, zonder medeweten van de vrachtwagenchauffeurs. Het is duidelijk dat dergelijk transport niet van gevaar ontbloot is, aangezien de illegalen tussen de lading zitten en deze in geval van een noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. Daarenboven bleek dat de koelwagens werden gebruikt omdat de controle hierop minder groot was (ze moesten niet door de scanner). Het gevaar voor de slachtoffers nam hierdoor alleen maar toe. De temperaturen waren volstrekt ongeschikt, ronduit gevaarlijk en de zuurstof was beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg. De leefomstandigheden van de 'smokkelwaar' waren mensonwaardig en er werd duidelijk misbruik gemaakt van de kwetsbare positie van de vreemdelingen, die verbleven in een vreemd land, de taal niet spraken, geen documenten bij hadden et cetera. Van de weerloze slachtoffers, die vaak hun weinige geld hadden bijeengeschraapt, werden grote geldsommen gevraagd, zonder enige garantie. Volwassenen en kinderen werden als vee behandeld, kregen geen voedsel of drank, evenmin verzorging of medische bijstand. Van enig 'humanitair karakter kan er dan ook hoegenaamd geen sprake zijn." En verder : " De onmenselijke en beestachtige manier waarop zij hun 'cliënteel' benaderen, behandelen en in vrachtwagens stoppen/duwen of verschepen zal hun een zorg wezen. Als beesten dienden hun slachtoffers urenlang in weer en wind in een bosje aan een parking te wachten om in een vrachtwagen te worden gestouwd, op risico van eigen leven. De toestand waarin 'de smokkelwaar' aankwam was voor beklaagden van geen enkel belang. Dit blijkt zelfs uit de codetaal die ze gebruikten voor de te smokkelen mensen : sigaretten, mussen, duiven, geiten, kalkoenen of gewoon kloodzakken."

Uit de tapgesprekken en uw eigen verklaringen blijkt dat u regelmatig contact had met de slachtoffers en dat u zich regelmatig naar de parking in Groot-Bijgaarden begaf samen met de andere smokkelaars. Uw rol bestond erin om de illegalen op te vangen aan het Brusselse Noordstation en naar de parking te brengen. U onderhield ook contacten met de 'toeleveranciers' uit het Verenigd Koninkrijk en hanteerde hiervoor codetaal en verschillende telefoonnummers of u communiceerde via internet (Facebook, WhatsApp...) zodat de politie niet mee kon luisteren. U had in het verleden ervaring opgedaan als smokkelaar waardoor u een vertrouwenspositie bekleedde en de geldstromen mocht beheren.

Na analyse van het strafdossier staat het vast dat het hier gaat om een goed georganiseerde mensensmokkel naar het Verenigd Koninkrijk van onder andere Irakezen, Iraniërs, Syriers, Somaliërs en Albanezen. Het smokkelen van illegalen tegen betaling was het doel van deze criminele organisatie. De organisatie was duidelijk gestructureerd met een hiërarchie en taakverdeling. Het aantal gesmokkelde personen was zeer groot, de transporten talrijk. Deze praktijken genereerden fenomenale geldsommen (minstens 125 bewezen transporten van telkens, gemiddeld 10 personen tegen betaling van minimaal 2500 Euro = 3 125 000 Euro op 9 maanden tijd). Alle nationaliteiten, alle leeftijden, ook baby's, kwamen in aanmerking om gesmokkeld te worden, als enig voorwaarde gold : betalen.

U werd veroordeeld voor 19 afzonderlijke smokkeltransporten. Er waren ongeveer 10 personen per transport waarbij u ongeveer 1.000 euro per getransporteerde ontving, wat een totaal maakt van ongeveer 190.000 euro.

De gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig en maatschappelijk onaanvaardbaar. Mensensmokkel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en maatschappelijk een hoge kostprijs heeft. U maakte deel uit van een nietsontziende groep mensensmokkelaars die munt slaat uit de kwetsbare positie van mensen die op zoek zijn naar betere leefomstandigheden. De feiten zijn des te erger daar er ook minderjarigen bij betrokken waren. U bracht veel mensenlevens in gevaar, niet enkel door de wijze waarop de transporten doorgingen maar ook doordat deze illegalen door hun onwettige verblijfssituatie vatbaar zijn voor uitbuiting op de arbeidsmarkt, op de woningmarkt ...enz. Mensensmokkel (illegaliteit) verstoort het economisch systeem en ondergraaft het asiel- en vreemdelingenbeleid. Tevens bestaat het gevaar dat deze mensen door criminele organisaties worden gerekruteerd daar zij door hun kwetsbare positie, de ideale doelgroep zijn. Deze maatschappelijk destabiliserende criminele activiteit getuigt van een gewetenloze en verwerpelijke mentaliteit. U handelde vanuit een grenzeloze drang naar geld ten koste van sukkelaars die na betaling van een groot bedrag totaal afhankelijk waren. Uw gedrag getuigt van weinig respect voor de integriteit van anderen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen personen zoals u.

Het valt niet uit te sluiten dat u opnieuw dergelijke feiten pleegt. Als ervaren smokkelaar kent u de lokroep van het gemakkelijk geld. U blijkt ook weinig schuldinzicht te hebben. Zo presenteerde u uw activiteit als smokkelaar als het aanbieden van hulp. Dat uw slachtoffers voor deze hulp grote sommen geld dienden op te hoesten en als beesten op transport werden gezet, laat u buiten beschouwing. Ook nadat u veroordeeld was hield u uw onschuld staande. Verhoord op 08.02.2018 door een medewerker van het CGVS in verband met de eventuele intrekking van uw beschermingsstatuut, betwistte u het

vonnis van het Hof van Beroep. U was van mening onterecht te zijn veroordeeld. Tot op heden wijst niets er op dat u inmiddels wel tot inkeer bent gekomen. Uw gebrek aan schuldbesef en uw gebrek aan empathie gecombineerd met uw ervaringen om op illegale wijze snel geld te vergaren, vergroten de kans op recidive.

Uw gebrek aan respect voor de Belgische wetgeving wordt nogmaals benadrukt door het gegeven dat u in de gevangenis te Merksplas betrappt werd op het bezit van een blokje hasj van 15.8 gram. Uitgerekend op de plaats waar u uw straf uitzit omdat u de rechtsregels overtrad, overtreedt u ze opnieuw. Dergelijke ingesteldheid staat haaks op wat verwacht mag worden van elk individu in een geordende maatschappij. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België is een duidelijk teken van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uw sociaal gevaarlijke ingesteldheid kan afgeleid worden uit het feit dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op illegaal geldgewin. U schrok er niet voor terug geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden. Ten overstaan van politie en justitie heeft u er geen moeite mee gehad om leugenachtige, ongeloofwaardige verklaringen af te leggen. Zonder geweten bezwaren, onverschillig voor het welzijn van 'de smokkelwaar*' en tegen betaling van forse sommen geld, smokkelde u personen in een kwetsbare positie naar het Verenigd Koninkrijk. Mensensmokkel gaat vaak gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant. Uit het strafdossier blijkt dat de organisatie waarvan u deel uitmaakte soms koelwagens gebruikte. Het is geweten dat deze transportwijze de inzittenden aan grote gevaren blootstelt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat uw handelswijze enkel uw eigen profijt diende. De omvang van de gesmokkelde personen en het financieel voordeel zijn gigantisch. Het menselijk leed dat hiermee gepaard ging is dat ook. Gelet op uw persoonlijkheid en de langdurige periode gedurende dewelke de strafbare feiten zijn gepleegd zijn er ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 05.10.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen op grond van redenen van openbare orde en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontfangen. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen.

In de vragenlijst die u op 17.10.2018 invulde, verklaarde u dat uw taal Frans is; dat u Frans kan lezen en/of schrijven; dat u sinds augustus 2010 in België bent; dat u uw Iraakse identiteitskaart aan DVZ heeft afgegeven en dat u geen Iraaks paspoort heeft; dat u ziek bent; dat u problemen heeft met uw hart en hersenen; dat u het medisch rapport bij zal voegen; dat u om die reden niet per vliegtuig kan reizen; dat voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in Brussel, (...), Elsene; u woonde alleen; dat u geen familie in België heeft maar wel vrienden onder andere uw beste vriend M. H. (...) die u werk kan verschaffen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België of in uw herkomstland; dat u geen duurzame relatie heeft in België of in uw herkomstland, u bent gescheiden van een Iraakse vrouw; dat uw familie in Irak woont maar dat u geen contact heeft met hen; dat u in 2011 Franse taallessen heeft gevolgd in België maar geen diploma behaalde en dat u in de gevangenis Nederlandse taallessen volgt; dat u in 2015 in een fabriek gewerkt heeft in Brussel; dat u in de winkel van uw moeder heeft gewerkt in uw herkomstland; dat u nooit veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar Irak omdat het er veel problemen zijn (politiek, terrorisme ...); omdat het gevaarlijk is voor u om terug te keren; omdat uw vader er veel problemen heeft gehad; omdat u er geen plek heeft om te wonen; omdat uw gezondheid het niet toelaat en omdat u de noodzakelijke medicatie niet kan verkrijgen in Irak.

Op 05.02.2021 werd u opnieuw gesproken door een migratiebegeleider om na te gaan of uw situatie inmiddels veranderd was aangezien er veel tijd verstreken was sinds u de vragenlijst invulde. Er werd u een nieuwe vragenlijst betekend en u gaf aan deze te zullen invullen met uw advocaat en/of sociaal assistent. Uw trajectbegeleider vroeg en verkreeg uitstel voor het inleveren van de ingevulde vragenlijst en bijkomende documenten tot 05.03.2021.

In de vragenlijst ingevuld op 04.03.2021 verklaarde u dat uw taal Frans is; dat u Frans kan lezen en/of schrijven; dat u sinds 2010 in België bent; dat een kopie van uw Iraakse identiteitskaart in uw dossier van het CGVS te vinden is en uw originele Iraakse identiteitskaart teruggestuurd is via de post naar uw moeder in Irak; dat uw verblijfskaart bij de griffie van de gevangenis ligt en dat u een kopie van deze verblijfskaart toe zal voegen; dat u een ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar Irak nl problemen met de longen en het hart na een hartinfarct in de gevangenis in 2017 (zie ook bijgevoegd medisch dossier) dat u vreest in Irak niet de nodige zorgen en medicijnen te kunnen verkrijgen; dat voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in Brussel en Elsene (1050), u woonde een periode alleen

en een periode met een kennis I. A. (...); dat u niet gehuwd bent; dat u geen familie in België heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België of in uw herkomstland; dat u geen duurzame relatie heeft in België of in uw herkomstland; dat u in 2004/2005 gehuwd geweest bent met een Iraakse vrouw en dat u in 2005 gescheiden bent; dat uw moeder in Irak woont en dat u haar eenmaal per maand spreekt; dat u er nog 2 zussen heeft waar u geen contact mee heeft; dat u geen contact meer heeft met mensen in het buitenland; dat u lager onderwijs gevolgd heeft in Irak maar geen diploma bezit; dat u geen werkverleden heeft in België; dat u in Irak werkzaam was in de winkel van uw ouders; dat u in Iran gewerkt heeft in de bouwsector; dat u nooit veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u vreest gedood te worden net zoals uw vader na de val van het regime van Saddam Hoessein, jullie waren beiden politiek actief onder het regime van Saddam Hoessein; dat u aan uw vragenlijst van het CGVS documenten in verband met de moord op uw vader toegevoegd heeft. U voegde uw medisch dossier alsook een kopie van uw Belgische verblijfstitel toe aan deze vragenlijst.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 21 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die werd begaan of met het gevaar dat van u uitgaat, en met de duur van uw verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met het land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Er is in casu geen sprake van een familie- en/of gezinsleven in België, u verklaarde immers geen familie, duurzame relatie en/of kinderen te hebben in België.

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

U verklaarde voor de asielinstanties dat u in juni 2003 van Irak naar Iran vluchtte. Op 14.07.2010, op 36 jarige leeftijd, zou u Iran verlaten hebben richting België. U zou op 03.08.2010 in België aangekomen zijn en op 05.08.2010 diende u een asielaanvraag in. Nog geen jaar later werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend. Drie jaar later heeft u zich ingelaten met het smokkelen van mensen naar het Verenigd Koninkrijk waardoor u een veroordeling van 6 jaar opliep. U bent momenteel 46 jaar oud, verblijft ondertussen bijna 11 jaar in België waarvan u nog net geen 6 jaar in detentie doorbracht. U bereikt strafeinde op 11.12.2021.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. U toont echter op geen enkele wijze aan dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de Belgische gemeenschap waarin u verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale Identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 6 van het EVRM vallen (cf. EHRM 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §63). U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht die u invulde op 17.10.2018 dat u geen familie heeft in België maar dat u meerdere vrienden heeft in België. U vernoemde hierbij M. H. (...) als beste vriend, vermeldde zijn telefoonnummer en gaf aan dat hij u werk zou kunnen verschaffen. Daarnaast stelde u in de vragenlijst hoorrecht d.d. 04.03.2021 even samengewoond te hebben met een kennis (I. A. (...)). Er werd niet aangetoond dat de vriendschappen die u in België heeft opgebouwd een zodanige intensiteit zouden hebben dat een verbreking van deze contacten als een schending van artikel 8 van het EVRM zou moeten beschouwd worden. Louter ten overvloede kan erop gewezen worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 17.06.2015 verblijft, tot het opstellen van onderhavige beslissing zeer zelden bezoek van vrienden ontvangen hebt, het laatste bezoek van een vriend, dateert van 05.01.2019. A. I. (...) bezocht u een laatste keer op 27.09.2017. U kreeg tot nu toe voornamelijk bezoek van advocaten en sociale hulpverleners. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u -indien u contact onderhoudt- dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen. In het "vonnis tot afwijzing van voorwaardelijke invrijheidstelling" dat de Strafvuotoeringsrechtbank te Antwerpen op 05.02.2018 uitsprak, werd eveneens vermeld dat u in België niet over enig sociaal netwerk beschikt.

Dat u in 2011 Franse les volgde en dat u momenteel Nederlandse les volgt in de gevangenis, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid.

Wat uw werkverleden in België betreft, blijkt uit uw administratief dossier dat uw economische binding met dit land onbestaande is. Uw beste vriend zou u aan werk kunnen helpen verklaarde u in 2018. Dit is een loutere bewering die nergens op gestoeld is en die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u sinds 2011 aan de arbeidsmarkt kon deelnemen. Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. U bent echter nooit officieel tewerkgesteld geweest op de Belgische arbeidsmarkt. In plaats van te werken haalde u uw inkomen uit het gewetenloos uitbuiten van mensen die op zoek waren naar betere levensomstandigheden. U bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede zal komen. Hoe dan ook, zelfs indien u na uw vrijstelling onmiddellijk zou kunnen werken, blijft het risico bestaan dat u in uw oude gewoonte hervalt. Een inkomen uit arbeid en het aflossen van penale boeten zal veel van u vergen en de kans dat u zich laat verleiden tot 'gemakkelijk geld' is dan ook groot.

Er kan bovendien niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit meer zou hebben met uw herkomstland. U heeft het grootste deel van uw leven doorgebracht in Irak, u bent daar opgegroeid en u gaf zelf aan, tijdens uw asiolverhoor, zowel Sorani als Farsi te spreken, naast Engels (begrijpen), Frans en Arabisch. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat u naast uw nationaliteit nog sociale en culturele banden heeft met Irak. Bovendien verklaarde u dat uw moeder en uw 2 zussen in Irak wonen. Met uw zussen zou u geen contact meer hebben maar wel met uw moeder. Uw moeder stuurde u op 31 jarige leeftijd naar Iran, waar u 7 jaar illegaal zou hebben verbleven, en uw zus hielp u om van Iran naar België te komen. Net zoals in het verleden kan uw moeder en eventueel uw zus(sen) u helpen om uw leven opnieuw op de rails te krijgen. Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland onmogelijk zou zijn. U haalt geen elementen aan die aantonen dat er onoverkomelijke obstakels zijn die integratie zouden kunnen belemmeren. U kan opnieuw contact zoeken met andere familieleden of vroegere vrienden en aangezien u verschillende talen spreekt zal u ook makkelijk nieuwe vrienden en kennissen kunnen maken. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in Irak wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM in dit verband wordt niet aannemelijk gemaakt. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, geven eerder blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de Inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Zoals reeds vermeld, blijkt uit niks dat de banden die u tijdens uw verblijf met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U verklaarde niet terug te kunnen gaan naar Irak. o.a. omdat uw vader en u politiek actief waren ten tijde van het regime van Sadam Hoessein. Na de val van dat regime, zou uw vader vermoord zijn op straat. U vreesde ook gedood te worden en daarom vluchtte u in 2003 naar Iran. U stelde bij uw vragenformulier van het CGVS documenten gevoegd te hebben in verband met de moord op uw vader. Wat betreft uw vrees voor een terugkeer naar uw land van herkomst, kan opgemerkt worden dat u geen enkel nieuw element heeft toegevoegd aan de elementen die u reeds tijdens uw asielprocedure en tijdens uw gesprek met een medewerker van het CGVS d.d. 08.02.2018 naar aanleiding van de mogelijke intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus naar voor bracht. Uit de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 14.02.2018 blijkt: " Wat betreft uw bewering dat u niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw persoonlijke situatie - u vrees omwille van het Baath-verleden van uw vader- moet worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds bij de beoordeling van uw asielaanvraag op 13 juli 2011 heeft geoordeeld dat (i) geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde betrokkenheid van uw vader bij de Baath-partij en (ii) u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u, omwille van uw vaders verleden, een persoonlijke en systematische vervolging zou oplopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen komt, werden duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofdte op 13 juli 2011. Het louter volharden in uw voorgaande verklaringen volstaat niet om de eerdere appreciatie

dienaangaande om te vormen.” Zonder voorleggen van bijkomend bewijsmateriaal, kunnen uw verklaringen in huidige procedure onmogelijk wel aanvaard worden.

Hoewel het CGVS in de beslissing d.d. 14.02.2018 stelde dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar was met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijzigde de Commissaris-generaal op 29.06.2020 zijn standpunt dienaangaande op basis van een grondig onderzoek waarbij rekening gehouden werd met de actuele informatie waarover het CGVS beschikte. In het geactualiseerd advies inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uw hoofde d.d. 29.06.2020 concludeert de Commissaris-generaal dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon. Een mogelijke verwijderingsmaatregel is bijgevolg verenigbaar met artikel 48/4, §2c) van de vreemdelingenwet.

Uw vrees voor terugkeer wordt niet ondersteund door objectieve informatie waaruit zou moeten blijken dat het advies van het CGVS niet langer actueel is. U brengt geen nieuwe elementen aan die aantonen dat u meer kans maakt om slachtoffer te zijn van eventueel willekeurig geweld in Kirkuk.

Wat betreft de beoordeling van een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

In 2017 heeft u in de gevangenis van Dendermonde een hartinfarct gehad. U neemt sindsdien medicatie. In de vragenlijst d.d. 17.10.2018 verklaarde u problemen te hebben met uw hart en hersenen en dat u om die reden niet per vliegtuig kan reizen. Op 04.03.2021 vermeldde u problemen te hebben met de longen en het hart na een hartinfarct in de gevangenis in 2017. U vreest in Irak niet de nodige zorgen en medicijnen te kunnen verkrijgen. Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken geconcludeerd dat de uw voorgeschreven medicatie/behandeling toegankelijk en beschikbaar is in Irak en dat er geen tegenaan wijzing is om te reizen met het vliegtuig.

Dit medisch advies is een intern advies ter controle of de vermelde noodzakelijke medische zorg beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst of verblijf van betrokkene, en de aangeleverde argumenten van betrokkene correct zijn. Het betreft hier geen advies in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen volgens het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980.

Het medisch advies maakt samen met de aangeleverde medische attesten deel uit van het medisch dossier van betrokkene en wordt als dus apart en beveiligd bewaard. Zo er inzage vereist is, kan dit dossier mits een recente geschreven en gehandtekende toestemming van betrokkene opgevraagd worden via de dienst Openbaarheid van Bestuur: <http://sy/dofi.ibz.be/sites/dvzoe/NL/Documents/FAQOenbaarheidNL.i.df>.

Met inachtneming van alle omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 15 jaar, om de volgende redenen :

Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw verklaringen in de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten, alle elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

U zit momenteel een gevangenisstraf uit van 6 jaar en u werd ontzet, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, uit de rechten conform artikel 31 eerst lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt heeft aan mensensmokkel.

Samen met 12 andere beklaagden smokkelde u, tegen betaling van grote geldsommen, illegalen voornamelijk naar het Verenigd Koninkrijk.

Uit de tagesprekken en uw eigen verklaringen blijkt dat u regelmatig contact had met de slachtoffers en dat u zich regelmatig naar de parking in Groot-Bijgaarden begaf samen met de andere smokkelaars. Uw rol bestond erin om de illegalen op te vangen aan het Brusselse Noordstation en naar de parking te brengen. U onderhield ook contacten met de 'toeleveranciers' uit het Verenigd Koninkrijk en hanteerde hiervoor codetaal en verschillende telefoonnummers of u communiceerde via internet (Facebook, WhatsApp...) zodat de politie niet mee kon luisteren. U had in het verleden ervaring opgedaan als smokelaar waardoor u een vertrouwenspositie bekleedde en de geldstromen mocht beheren.

Na analyse van het strafdossier staat het vast dat het hier gaat om een goed georganiseerde mensensmokkel naar het Verenigd Koninkrijk van onder andere Irakezen, Iraniërs, Syriërs, Somaliërs en Albanezen. Het smokkelen van illegalen tegen betaling was het doel van deze criminele organisatie. De organisatie was duidelijk gestructureerd met een hiërarchie en taakverdeling. Het aantal gesmokkelde personen was zeer groot, de transporten talrijk. Deze praktijken genereerden fenomenale geldsommen (minstens 125 bewezen transporten van telkens, gemiddeld 10 personen tegen betaling van minimaal 2500 Euro = 3 125 000 Euro op 9 maanden tijd). Alle nationaliteiten, alle leeftijden, ook baby's, kwamen in aanmerking om gesmokkeld te worden, als enig voorwaarde gold : betalen.

U werd veroordeeld voor 19 afzonderlijke smokkeltransporten. Er waren ongeveer 10 personen per transport waarbij u ongeveer 1.000 euro per getransporteerde ontving, wat een totaal maakt van ongeveer 190.000 euro.

De gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig en maatschappelijk onaanvaardbaar. Mensensmokkel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en maatschappelijk een hoge kostprijs heeft. U maakte deel uit van een nietsontziende groep mensensmokkelaars die munt slaat uit de kwetsbare positie van mensen die op zoek zijn naar betere leefomstandigheden. De feiten zijn des te erger daar er ook minderjarigen bij betrokken waren. U bracht veel mensenlevens in gevaar, niet enkel door de wijze waarop de transporten doorgingen maar ook doordat deze illegalen door hun onwettige verblijfssituatie vatbaar zijn voor uitbuiting op de arbeidsmarkt, op de woningmarkt ...enz. Mensensmokkel (illegaliteit) verstoort het economisch systeem en ondergraaft het asiel- en vreemdelingenbeleid. Tevens bestaat het gevaar dat deze mensen door criminele organisaties worden gerekruteerd daar zij door hun kwetsbare positie, de ideale doelgroep zijn. Deze maatschappelijk destabiliserende criminele activiteit getuigt van een gewetenloze en verwerpelijke mentaliteit. U handelde vanuit een grenzeloze drang naar geld ten koste van sukkelaars die na betaling van een groot bedrag totaal afhankelijk waren. Uw gedrag getuigt van weinig respect voor de integriteit van anderen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen personen zoals u.

Het valt niet uit te sluiten dat u opnieuw dergelijke feiten pleegt. Als ervaren smokelaar kent u de lokroep van het gemakkelijk geld. U blijkt ook weinig schuldinzicht te hebben. Zo presenteerde u uw activiteit als smokelaar als het aanbieden van hulp. Dat uw slachtoffers voor deze hulp grote sommen geld dienden op te hoesten en als beesten op transport werden gezet, laat u buiten beschouwing. Ook nadat u veroordeeld was hield u uw onschuld staande. Verhoord op 08.02.2018 door een medewerker van het CGVS in verband met de eventuele intrekking van uw beschermingsstatuut, betwistte u het vonnis van het Hof van Beroep. U was van mening onterecht te zijn veroordeeld. Tot op heden wijst niets er op dat u inmiddels wel tot inkeer bent gekomen. Uw gebrek aan schuldbesef en uw gebrek aan empathie gecombineerd met uw ervaringen om op illegale wijze snel geld te vergaren, vergroten de kans op recidive.

Uw gebrek aan respect voor de Belgische wetgeving wordt nogmaals benadrukt door het gegeven dat u in de gevangenis te Merksplas betrappt werd op het bezit van een blokje hasj van 15.8 gram. Uitgerekend op de plaats waar u uw straf uitzit omdat u de rechtsregels overtrad, overtreedt u ze opnieuw. Dergelijke ingesteldheid staat haaks op wat verwacht mag worden van elk individu in een geordende maatschappij. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België is een duidelijk teken van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uw sociaal gevaarlijke ingesteldheid kan afgeleid worden uit het feit dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op illegaal geldgewin. U schrok er niet voor terug geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden. Ten overstaan van politie en justitie heeft u er geen moeite mee gehad om leugenachtige, ongeloofwaardige verklaringen af te leggen. Zonder geweten bezwaren, onverschillig voor het welzijn van 'de smokkelwaar' en tegen betaling van forse sommen geld, smokkelde u personen in een kwetsbare positie naar het Verenigd Koninkrijk. Mensensmokkel gaat vaak gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant. Uit het strafdossier blijkt dat de organisatie waarvan u deel

uitmaakte soms koelwagens gebruikte. Het is geweten dat deze transportwijze de inzittenden aan grote gevaren blootstelt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat uw handelswijze enkel uw eigen profijt diende. De omvang van de gesmokkelde personen en het financieel voordeel zijn gigantisch. Het menselijk leed dat hiermee gepaard ging is dat ook. Gelet op uw persoonlijkheid en de langdurige periode gedurende dewelke de strafbare feiten zijn gepleegd zijn er ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 05.10.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen op grond van redenen van openbare orde en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen. Op 05.02.2021 werd u opnieuw gesproken door een migratiebegeleider om na te gaan of uw situatie inmiddels veranderd was aangezien er veel tijd verstreken was sinds u de vragenlijst invulde. Er werd u een nieuwe vragenlijst betekend en u gaf aan deze te zullen invullen met uw advocaat en/of sociaal assistent. Uw trajectbegeleider vroeg en verkreeg uitstel voor het inleveren van de ingevulde vragenlijst en bijkomende documenten tot 05.03.2021. Deze beslissing houdt rekening met de overgemaakte informatie.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Er is in casu geen sprake van een familie- en/of gezinsleven in België, u verklaarde immers geen familie, duurzame relatie en/of kinderen te hebben in België.

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

U verklaarde voor de asielinstanties dat u in juni 2003 van Irak naar Iran vluchtte. Op 14.07.2010, op 36 jarige leeftijd, zou u Iran verlaten hebben richting België. U zou op 03.08.2010 in België aangekomen zijn en op 05.08.2010 diende u een asielaanvraag in. Nog geen jaar later werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend. Drie jaar later heeft u zich ingelaten met het smokkelen van mensen naar het Verenigd Koninkrijk waardoor u een veroordeling van 6 jaar opliep. U bent momenteel 46 jaar oud, verblijft ondertussen bijna 11 jaar in België waarvan u nog net geen 6 jaar in detentie doorbracht. U bereikt strafeinde op 11.12.2021.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. U toont echter op geen enkele wijze aan dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de Belgische gemeenschap waarin u verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen (cf. EHRM 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §63). U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht die u invulde op 17.10.2018 dat u geen familie heeft in België maar dat u meerdere vrienden heeft in België. U vernoemde hierbij Mustafa Hussen als beste vriend, vermeldde zijn telefoonnummer en gaf aan dat hij u werk zou kunnen verschaffen. Daarnaast stelde u in de vragenlijst hoorrecht d.d. 04.03.2021 even samengewoond te hebben met een kennis (I. A. (...)). Er werd niet aangetoond dat de vriendschappen die u in België heeft opgebouwd een zodanige intensiteit zouden hebben dat een verbreking van deze contacten als een schending van artikel 8 van het EVRM zou moeten beschouwd worden. Louter ten overvloede kan erop gewezen worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 17.06.2015 verblijft, tot het opstellen van onderhavige beslissing zeer zelden bezoek van vrienden ontvangen hebt, het laatste bezoek van een vriend, dateert van 05.01.2019. A. I. (...) bezocht u een laatste keer op 27.09.2017, U kreeg tot nu toe voornamelijk bezoek van advocaten en sociale hulpverleners. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u -indien u contact onderhoudt- dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen. In het "vonnis tot afwijzing van voorwaardelijke invrijheidstelling" dat de Strafvuiteringsrechtbank te Antwerpen op 05.02.2018 uitsprak, werd eveneens vermeld dat u in België niet over enig sociaal netwerk beschikt.

Dat u in 2011 Franse les volgde en dat u momenteel Nederlandse les volgt in de gevangenis, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid.

Wat uw werkverleden in België betreft, blijkt uit uw administratief dossier dat uw economische binding met dit land onbestaande is. Uw beste vriend zou u aan werk kunnen helpen verklaarde u in 2018. Dit is een loutere bewering die nergens op gestoeld is en die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u sinds 2011 aan de arbeidsmarkt kon deelnemen. Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. U bent echter nooit officieel tewerkgesteld geweest op de Belgische arbeidsmarkt. In plaats van te werken haalde u uw inkomen uit het gewetenloos uitbuiten van mensen die op zoek waren naar betere levensomstandigheden. U bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede zal komen. Hoe dan ook, zelfs indien u na uw vrijstelling onmiddellijk zou kunnen werken, blijft het risico bestaan dat u in uw oude gewoonte hervalt. Een inkomen uit arbeid en het aflossen van penale boeten zal veel van u vergen en de kans dat u zich laat verleiden tot 'gemakkelijk geld' is dan ook groot.

Er kan bovendien niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit meer zou hebben met uw herkomstland. U heeft het grootste deel van uw leven doorgebracht in Irak, u bent daar opgegroeid en u gaf zelf aan, tijdens uw asiolverhoor, zowel Sorani als Farsi te spreken, naast Engels (begrijpen), Frans en Arabisch. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat u naast uw nationaliteit nog sociale en culturele banden heeft met Irak. Bovendien verklaarde u dat uw moeder en uw 2 zussen in Irak wonen. Met uw zussen zou u geen contact meer hebben maar wel met uw moeder. Uw moeder stuurde u op 31 jarige leeftijd naar Iran, waar u 7 jaar illegaal zou hebben verbleven, en uw zus hielp u om van Iran naar België te komen. Net zoals in het verleden kan uw moeder en eventueel uw zus(sen) u helpen om uw leven opnieuw op de rails te krijgen. Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland onmogelijk zou zijn. U haalt geen elementen aan die aantonen dat er onoverkomelijke obstakels zijn die integratie zouden kunnen belemmeren. U kan opnieuw contact zoeken met andere familieleden of vroegere vrienden en aangezien u verschillende talen spreekt zal u ook makkelijk nieuwe vrienden en kennissen kunnen maken. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in Irak wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Vejkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM in dit verband wordt niet aannemelijk gemaakt. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, geven eerder blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Zoals reeds vermeld, blijkt uit niks dat de banden die u tijdens uw verblijf met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U verklaarde niet terug te kunnen gaan naar Irak. o.a. omdat uw vader en u politiek actief waren ten tijde van het regime van Saddam Hoessein. Na de val van dat regime, zou uw vader vermoord zijn op straat. U vreesde ook gedood te worden en daarom vluchtte u in 2003 naar Iran. U stelde bij uw vragenformulier van het CGVS documenten gevoegd te hebben in verband met de moord op uw vader. Wat betreft uw vrees voor een terugkeer naar uw land van herkomst, kan opgemerkt worden dat u geen enkel nieuw element heeft toegevoegd aan de elementen die u reeds tijdens uw asielprocedure en tijdens uw gesprek met een medewerker van het CGVS d.d. 08.02.2018 naar aanleiding van de mogelijke intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus naar voor bracht. Uit de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 14.02.2018 blijkt: "Wat betreft uw bewering dat u niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw persoonlijke situatie - u vrees omwille van het Baath-verleden van uw vader- moet worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds bij de beoordeling van uw asielaanvraag op 13 juli 2011 heeft geoordeeld dat (i) geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde betrokkenheid van uw vader bij de Baath-partij en (ii) u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u, omwille van uw vaders verleden, een persoonlijke en systematische vervolging zou oplopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen komt, werden duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofdte op 13 juli 2011. Het louter volharden in uw voorgaande verklaringen volstaat niet om de eerdere appreciatie

dienaangaande om te vormen." Zonder voorleggen van bijkomend bewijsmateriaal, kunnen uw verklaringen in huidige procedure onmogelijk wel aanvaard worden.

Hoewel het CGVS in de beslissing d.d. 14.02.2018 stelde dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar was met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijzigde de Commissaris-generaal op 29.06.2020 zijn standpunt dienaangaande op basis van een grondig onderzoek waarbij rekening gehouden werd met de actuele informatie waarover het CGVS beschikte. In het geactualiseerd advies inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uw hoofde d.d. 29.06.2020 concludeert de Commissaris-generaal dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon. Een mogelijke verwijderingsmaatregel is bijgevolg verenigbaar met artikel 48/4, §2c) van de vreemdelingenwet.

Uw vrees voor terugkeer wordt niet ondersteund door objectieve informatie waaruit zou moeten blijken dat het advies van het CGVS niet langer actueel is. U brengt geen nieuwe elementen aan die aantonen dat u meer kans maakt om slachtoffer te zijn van eventueel willekeurig geweld in Kirkuk. .

Wat betreft de beoordeling van een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons ./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

In 2017 heeft u in de gevangenis van Dendermonde een hartinfarct gehad. U neemt sindsdien medicatie. In de vragenlijst d.d. 17.10.2018 verklaarde u problemen te hebben met uw hart en hersenen en dat u om die reden niet per vliegtuig kan reizen. Op 04.03.2021 vermeldde u problemen te hebben met de longen en het hart na een hartinfarct in de gevangenis in 2017. U vreest in Irak niet de nodige zorgen en medicijnen te kunnen verkrijgen. Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken geconcludeerd dat de uw voorgeschreven medicatie/behandeling toegankelijk en beschikbaar is in Irak en dat er geen tegenaanwijzing is om te reizen met het vliegtuig.

Dit medisch advies is een intern advies ter controle of de vermelde noodzakelijke medische zorg beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst of verblijf van betrokkene, en de aangeleverde argumenten van betrokkene correct zijn. Het betreft hier geen advies in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen volgens het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980.

Het medisch advies maakt samen met de aangeleverde medische attesten deel uit van het medisch dossier van betrokkene en wordt als dus apart en beveiligd bewaard. Zo er inzage vereist is, kan dit dossier mits een recente geschreven en gehandtekende toestemming van betrokkene opgevraagd worden via de dienst Openbaarheid van Bestuur <http://dofi.ibz.be/sites/dvzoe/NL/Documents/FAQOenbaarheidNL.df>.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het handhaven van de openbare orde, uw familiale en medische situatie, en het feit dat u een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een Inreisverbod 15 jaar proportioneel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

i. Aangaande de beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten

a) Eerste middel

1.

Er is een schending van artikel 7, 21 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals van de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van de materiële motiveringsplicht en van de ministeriële instructie van 19 juli 2009, doordat het aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten foutief en onvoldoende gemotiveerd is.

Overeenkomstig artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dienen alle administratieve beslissingen met redenen omkleed te worden.

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen voorzien dat de bestuurshandelingen die onder dit toepassingsgebied vallen, uitdrukkelijk dienen te worden gemotiveerd.

De opgelegde motieven dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, waarbij de motivering eveneens afdoende dient te zijn.

De motivering dient correct te zijn, waarbij de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De administratieve beslissingen dienen zodoende zowel in feite als in rechte te worden gemotiveerd, waarbij steeds uitdrukkelijk de feitelijke en juridische gronden vermeld dienen te worden, zodat de betrokken persoon kennis kan nemen van de gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn, rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid.

De motivering is niet afdoende als het gaat om vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (D. Van Heule, "De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet", T.V.V.R. 1993, 67).

2.

Het aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten dd. 24.05.2021 houdt geen rekening met de feitelijke omstandigheden eigen aan de zaak, zoals hoger uiteengezet.

Verwerende partij houdt geen rekening met de medische problemen van verzoeker.

Er wordt in de bestreden beslissing enkel verwezen naar de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in de vragenlijsten die hij heeft ingevuld op 17.10.2018 en 04.03.2021.

Er wordt verder geen rekening gehouden met de medische situatie van verzoeker, noch worden de medische elementen gecontroleerd.

Verzoeker bracht nochtans medische verslagen bij waaruit de problemen met zijn hart en zijn hersenen blijken.

Eén en ander werd niet bekeken door verwerende partij, die daaromtrent ook absoluut geen motivering opneemt in de bestreden beslissing.

Nergens wordt er geoordeeld over de medische problemen van verzoeker.

3.

Er is in casu zodoende sprake van een duidelijke schending van de motiveringsplicht, minstens van de materiële motiveringsplicht en van de beginselen van behoorlijk bestuur aangezien verwerende partij de feitelijke omstandigheden eigen aan de zaak niet in ogenschouw neemt.

Dat dit middel bijgevolg ernstig en gegrond is."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor wat betreft artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name de artikelen 21, 7, eerste lid, 3° en 13° en 74/14, § 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Verder wordt na een feitelijk

overzicht van de situatie van verzoekende partij erop gewezen dat zij veroordeeld werd op 6 februari 2017 door het hof van beroep te Gent tot een definitieve gevangenisstraf van zes jaar en ontzetting uit de rechten conform artikel 31, eerste lid Sw voor een termijn van vijf jaar omdat zij zich schuldig heeft gemaakt aan *“mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de verzwarende omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk 19 smokkeltransporten (x 10 slachtoffers). Deze feiten pleegde u tussen 01.10.2014 en 16.06.2015.”* alsook dat zij veroordeeld werd op 18 maart 2020 door het hof van beroep van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van zes maanden in staat van wettelijke herhaling omdat zij zich schuldig heeft gemaakt aan *“het bezit van cannabisbushs, meer bepaald een blokje hasj van 15,8 gram, en dit in de gevangenis van Merksplas op 27.09.2017.”* en wordt wat betreft de feiten van mensensmokkel gemotiveerd dat het gaat om bijzonder zwaarwichtige feiten die maatschappelijk onaanvaardbaar zijn. De verwerende partij wijst erop dat de kans bestaat dat verzoekende partij zich opnieuw bezondigd aan dergelijke feiten gelet op het gebrek aan schuldbesef en gebrek aan empathie gecombineerd met haar ervaringen om op illegale wijze snel geld te vergaren. Daarbij wijst de verwerende partij tevens op het feit dat verzoekende partij in de gevangenis betrappt werd op het bezit van een blokje hasj hetgeen duidt op de ingesteldheid van verzoekende partij om herhaaldelijk de strafrechtelijke bepalingen in België niet te respecteren.

De verwerende partij concludeert dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van het verblijfsrecht in België rechtvaardigen. Verder wordt het gezins- en privéleven van verzoekende partij besproken en wordt vastgesteld dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de private belangen van verzoekende partij. Tevens wordt vastgesteld dat een terugkeer naar het herkomstland geen schending van artikel 3 van het EVRM teweegbrengt.

De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat een samenlezing van de bepalingen waarop de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten steunt met de concrete feitelijke argumentering in de beslissing geen afdoende motivering vormt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.3. In zoverre verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de bestreden beslissing wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Verzoekende partij betoogt in essentie dat geen rekening werd gehouden met haar medische problemen. De Raad stelt evenwel vast dat uit grondige lezing van de bestreden beslissing het betoog van verzoekende partij niet kan gevolgd worden. Immers blijkt uit de bestreden beslissing dat niet enkel verwezen wordt naar de verklaringen van verzoekende partij inzake haar medische problemen, maar voorts gesteld wordt: *“In 2017 heeft u in de gevangenis van Dendermonde een hartinfarct gehad. U neemt sindsdien medicatie. In de vragenlijst d.d. 17.10.2018 verklaarde u problemen te hebben met uw hart en hersenen en dat u om die reden niet per vliegtuig kan reizen. Op 04.03.2021 vermeldde u problemen te hebben met de longen en het hart na een hartinfarct in de gevangenis in 2017. U vreest in Irak niet de nodige zorgen en medicijnen te kunnen verkrijgen. Op basis van de medische informatie die*

u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken geconcludeerd dat de uw voorgeschreven medicatie/behandeling toegankelijk en beschikbaar is in Irak en dat er geen tegenaan wijzing is om te reizen met het vliegtuig.

Dit medisch advies is een intern advies ter controle of de vermelde noodzakelijke medische zorg beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst of verblijf van betrokkene, en de aangeleverde argumenten van betrokkene correct zijn. Het betreft hier geen advies in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen volgens het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980.

Het medisch advies maakt samen met de aangeleverde medische attesten deel uit van het medisch dossier van betrokkene en wordt als dus apart en beveiligd bewaard. Zo er inzage vereist is, kan dit dossier mits een recente geschreven en gehandtekening van betrokkene opgevraagd worden via de dienst Openbaarheid van Bestuur: <http://sy.dofi.ibz.be/sites/dvzoe/NL/Documents/FAQOpenbaarheidNL.pdf>."

Bijgevolg blijkt dat de verwerende partij via een arts-adviseur van haar medische dienst de medische gegevens verstrekt door verwerende partij heeft laten onderzoeken. Op 29 april 2021 heeft deze arts-adviseur vastgesteld dat de medische behandeling die verzoekende partij nodig heeft, zowel beschikbaar als toegankelijk is in Irak.

Zo wordt vastgesteld:

"ANTWOORD Q-MED

Betreft : Uw aanvraag om inlichtingen

Nationaliteit : Irak Betreft: Man Leeftijd : 47 jaar

Op basis van de medische informatie die u mij verstrekt hebt d.d. 09-04-2021/13-04-2021, kan ik u de volgende inlichtingen verstrekken :

1. De behandeling is beschikbaar in Irak

2. De behandeling is toegankelijk in Irak

Bovenstaand advies werd geformuleerd op basis van de op 09-04-2021/13-04-2021 verkregen medische informatie.

29/04/2021

(..)

Arts-adviseur

Bespreking van het dossier

Aangeleverde stukken:

- Afschrift van het dossier te weerhouden:

o Contact cardiologie in 2017 in kader van infarct en opvolging

o Contact psychiater in 2017

o Afspraakbevestiging in kader van nieuwe cardiologische controle april 2021

- Actueel medicatie overzicht: Asaflow, Lipitor, Ramipril, Wellbutrin, Lasix, Coruno, Emconcor, Brilique

Bespreking:

Uit de aangeleverde informatie kunnen we besluiten dat het hier gaat over een man afkomstig uit Irak die in de voorgeschiedenis een myocardinfarct (2017) gehad heeft en actueel medicamenteus behandeld wordt.

Beschikbaarheid van de zorg:

In kader van de beschikbaarheid van de zorg onderzoeken we de opvolging door een cardioloog, een psychiater en beschikbaarheid van de medicatie.

Opvolging cardioloog:

Availability of medical treatment

Source BMA 13958

Information provider Local doctor

Priority Normal (14days)

Request Sent 21/08/2020

Request Received 02/09/2020

Gender Male

Age 40

Country of Origin Iraq

Required treatment according to case description outpatient treatment and follow up by a cardiologist

Availability Available

Invasieve therapie
Availability of medical treatment
Source AVA 14709
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 19/04/2021
Request Received 27/04/2021
Gender Male
Age 42
Country of Origin Iraq
Required treatment according to case description cardiac surgery; cardiac catheterization
Availability Available
Required treatment according to case description cardiac surgery; Coronary artery bypass grafting (CABG) Bypass
Availability Available

Opvolging psychiater
Availability of medical treatment
Source AVA 14494
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 11/02/2021
Request Received 24/02/2021
Gender Male
Age 19
Country of Origin Iraq
Required treatment according to case description inpatient treatment by a psychiatrist
Availability Available
Required treatment according to case description outpatient treatment and follow up by a psychiatrist
Availability Available

Medicatie:

Asaflow
Availability of medical treatment
Source BMA 13958
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 21/08/2020
Request Received 02/09/2020
Gender Male
Age 40
Country of Origin Iraq
Medication acetylsalicylic acid (Aspirin)
Medication group Cardiology anti blood clotting; antiplatelet aggregation
Type Current Medication
Availability Available

Lipitor = Atorvastatine
Availability of medical treatment
Source BMA 14281
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 26/11/2020
Request Received 09/12/2020
Gender Male
Age 45
Country of Origin Iraq
Medication atorvastatin
Medication group Cardiology anti hypertension; bètablockers

Type Current Medication
Availability Available

Ramipril
Availability of medical treatment
Source BMA 14494
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 11/02/2021
Request Received 24/02/2021
Gender Male
Age 19
Country of Origin Iraq
Medication ramipril
Medication group Cardiology anti hypertension; ACE inhibitor
Type Current Medication
Availability Available

Lasix, Furosemide
Availability of medical treatment
Source BMA 14494
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 11/02/2021
Request Received 24/02/2021
Gender Male
Age 19
Country of Origin Iraq
Medication furosemide
Medication group Cardiology anti hypertension; loop diuretics
Type Alternative Medication
Availability Available

Coruno = Molsidomine
Medication molsidomine
Medication group Cardiology: for angina pectoris /ischaemic heart disease: Nitrates
Type Current Medication
Availability Not available

Analoog:
1.2.Angina pectoris
Nitraten
(..) Isosorbidedinetraat
(..)Nitroglycerine
Molsidomine
(..) Specialiteiten
BCFI Angina pectoris
Medication isosorbide dinitrate
Medication Group Cardiology: for angina pectoris/ischaemic heart disease: Nitrates
Type Alternative Medication
Availability Available

Medication ivabradine
Medication Group Cardiology: for angina pectoris/ischaemic heart disease
Type Alternative Medication
Availability Available

Medication ranolazine
Medication Group Cardiology: for angina pectoris/ischaemic heart disease
Type Alternative Medication
Availability Available

Emconcor = Bisoprolol
Availability of medical treatment
Source BMA 13958
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 21/08/2020
Request Received 02/09/2020
Gender Male
Age 40
Country of Origin Iraq
Medication bisoprolol
Medication group Cardiology anti hypertension; betablockers
Type Current Medication
Availability Available

Brilique: Ticagrelor
Availability of medical treatment
Source BMA 13958
Information provider Local doctor
Priority Normal (14days)
Request Sent 21/08/2020
Request Received 02/09/2020
Gender Male
Age 40
Country of Origin Iraq
Medication ticagrelor
Medication group Cardiology anti blood clotting; antiplatelet aggregation
Type Current Medication
Availability Available

Wellbutrin, Bupropion
Availability of medical treatment
Source BMA 13221
Information provider Local doctor
Priority Semi-urgent (7days)
Request Sent 15/01/2020
Request Received 11/02/2020
Gender Male
Age 36
Country of Origin Iraq
Medication bupropion
Medication group Psychiatry: antidepressants
Type Alternative Medication
Availability Available

Besluit:

Op basis de aangeleverde documenten kan geen gefundeerd advies over de actuele therapie gegeven worden in kader van beschikbaarheid omdat recente gegevens ontbreken.

Op basis van de laatste informatie kunnen we besluiten dat opvolging door een psychiater en een cardioloog beschikbaar is, ook eventueel invasieve therapie zoals catherisatie, PTCA en een CABG in kader van zijn vroeger infarct.

De medicamenteuze behandeling is verzekerd met acetylsalicylzuur, Atorvastatine, Ramipril, Furosemide, Isosorinenitraat, Ivabradine, Ranilozine, Bisoprolol, Ticagrelor en Bupropion.

Toegankelijkheid van de zorg:

De publieke gezondheidszorg in Irak is gebaseerd op een kosten delend systeem onder controle van het Ministerie voor Gezondheid (Ministry of Health MoH) waarbij de overheid het grootste deel van de kosten draagt met een minimaal aandeel voor de patiënt. Voor deze bijdrage krijgt de patiënt de

toegang tot de zorg die gratis verstrekt wordt of aan een minimale bijdrage. Deze bijdrage laat toe dat de patiënt toegang tot de dienst krijgt en dekt 1 consultatie. Voor Labo, RX en andere onderzoeken dient de patiënt zelf te betalen.¹

De gezondheidszorg is georganiseerd op 3 niveaus: primaire gezondheidszorg (PHC), PHC Subcenters en de ziekenhuizen, elk met hun eigen opdrachten. De primaire gezondheidszorg is over het hele land verdeeld, evenwel niet evenredig, de ziekenhuizen zijn vertegenwoordigd in alle steden met soms meerdere per stad. In de meer afgelegen, landelijke delen van het land wordt de aanwezigheid van minimum 1 ziekenhuis verondersteld maar aan deze voorwaarde is nog altijd niet voldaan. De hoog gespecialiseerde zorg is alleen te vinden in de grote steden en de hoofdstad.²

Het staat betrokkene vrij zich daar te vestigen waar hij acht de beste zorgen te kunnen ontvangen en waar alle voorzieningen aanwezig zijn. Naast de publieke zorgverlening is er ook een private sector die beperkt is en alleen hoog gespecialiseerde zorg aanbiedt tegen een hoge prijs. De ontwikkeling van de private sector is eveneens geremd geweest door de conflictsituatie die lang in het land heerste.³

Er is een systeem van kracht waarbij patiënten die lijden aan een chronische ziekte een document krijgen (met naam en foto) met daarop vermeld de diagnose alsook de nodige behandeling (met de naam van de medicijnen die men dient te nemen). Eens per maand kunnen zij naar het ziekenhuis om er de nodige onderzoeken te ondergaan en er de medicijnen te krijgen die ze nodig hebben, voor 500 IQD (1 IQD = 0,0007 euro).⁴

Op gebied van sociale zekerheid bestaat er een maandelijkse tegemoetkoming van de staat voor werkloze arme, weduwen, wezen, gehandicapten en ouderen. Er bestaat ook een sociale zekerheidssysteem voor werknemers van ondernemingen vanaf 3 of 5 personen afhankelijk van het type toelage. Er is een pensioensregeling voor werknemers, speciale tegemoetkoming voor chronische zieken maar geen uitkering bij werkloosheid.⁵

Besluit:

De zorg is toegankelijk

1 Country fact sheet Access to healthcare: Iraq MedCOIV- Belgian desk on Accessibility 2017, p 21.

<https://www.medcoi.eu/Source/Detail/10009>

2 Country fact sheet Access to healthcare: Iraq MedCOIV- Belgian desk on Accessibility 2017, p 15-17 .

<https://www.medcoi.eu/Source/Detail/10009>

3 Country fact sheet Access to healthcare: Iraq MedCOIV- Belgian desk on Accessibility 2017, p 18.

<https://www.medcoi.eu/Source/Detail/10009>

4 Belgium Aliens' Office, Country Fact Sheet Access to Healthcare: Iraq-update, March 2017, p. 25.

5 Country fact sheet Access to healthcare: Iraq MedCOIV- Belgian desk on Accessibility 2017, p 21-25.

<https://www.medcoi.eu/Source/Detail/10009>

Op 17 mei 2021 heeft de arts-adviseur voormeld advies bevestigd:

“ANTWOORD Q-MED

Betreft : Uw aanvraag om inlichtingen

Nationaliteit : Irak Betreft: Man Leeftijd : 47 jaar

In aansluiting op het gegeven advies dd. 29-4-2021 waar bevestigd werd dat zijn behandeling toegankelijk en beschikbaar is in het thuisland kan ik vermelden dat de aandoening van betrokkene geen tegenindicatie tot reizen met een vliegtuig inhoudt.

Ref : Master na masterproef Thomas GS VAN DAMME (ugent.be) bijlage 3 p.59-60

Dr. (..)

Arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken

17/05/2021”

Verzoekende partij is niet ernstig waar zij betoogt dat de verwerende partij haar medische situatie niet in ogenschouw heeft genomen.

2.5. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.6. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“b) Tweede middel

1.

Er is eveneens sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke beslissing is gekomen.

Het is de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de beslissing van de overheid onwettig te bevinden wanneer deze beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. 20 september 1999, nr. 82.301, R.v.V. 25 mei 2010, nr. 43.735, R.v.V. 11 juni 2009, nr. 28.602 en R.v.V. 11 juni 2009, nr. 28.599).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. 2 februari 2007, nr. 167.411, R.v.V. 11 juni 2009, nr. 28.602 en R.v.V. 25 mei 2010, nr. 43.735).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. 25 mei 2010, nr. 43.735 en R.v.V. 11 juni 2009, nr. 28.599).

Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (R.v.V. 22 november 2012, nr. 221.475).

2.

Uit het gehele dossier blijkt duidelijk dat verwerende partij niet in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. De beslissing kan niet geacht worden nog te liggen binnen de breedte, afgebakend door de redelijkheid. Er werd geen rekening gehouden met de medische problemen van verzoeker, noch met een eventuele schending van artikel 3 EVRM in hoofde van verzoeker (zie ook infra).

Verwerende partij was hiervan nochtans perfect op de hoogte nu verzoeker dit meermaals heeft aangegeven, vooreerst in de vragenlijst die verzoeker op 17.10.2018 invulde en in de tweede vragenlijst die hij invulde op 04.03.2021.

Verzoeker maakte daarbij zelfs zijn medisch dossier over aan verwerende partij (pagina 4 van de bestreden beslissing):

“U voegde uw medisch dossier alsook een kopie van uw Belgische verblijfstitel toe aan deze vragenlijst.”

Verwerende partij was op de hoogte van het feit dat verzoeker medische problemen heeft, waaromtrent verzoeker aangeeft dat hij omwille van deze problemen niet kon reizen per vliegtuig én hij zijn noodzakelijke medicatie niet kan verkrijgen in Irak.

Verzoeker geeft immers in zijn vragenlijst duidelijk aan (pagina 3 van de bestreden beslissing):

“dat u een ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar Irak nl problemen met de longen en het hart na een hartinfarct in de gevangenis in 2017 (zie ook bijgevoegd medisch dossier); dat u vreest in Irak niet de nodige zorgen en medicijnen te kunnen verkrijgen;”

Verwerende partij heeft absoluut geen rekening gehouden met de medische problemen van verzoeker.

Verwerende partij verwijst enkel naar een intern advies, waarvan de inhoud niet wordt meegedeeld en onmogelijk gecontroleerd kan worden.

Dit intern advies wordt op geen enkele wijze meegedeeld aan verzoeker.

3.

Uit het gehele dossier blijkt duidelijk dat de verwerende partij niet in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De beslissing kan niet geacht worden nog te liggen binnen de breedte, afgebakend door de redelijkheid.

Het is bijgevolg volkomen ondenkbaar dat een redelijk handelende overheid desbetreffende beslissing zou nemen.

Dat dit middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.8. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.9. Waar verzoekende partij opnieuw betoogt dat geen rekening werd gehouden met haar medische situatie, verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste middel. Zoals duidelijk blijkt heeft een arts-adviseur van de dienst vreemdelingenzaken de medische problematiek van verzoekende partij in ogenschouw genomen en vastgesteld – met verwijzing naar objectief bronnenmateriaal – dat de medische behandeling die verzoekende partij behoeft ook in Irak beschikbaar en toegankelijk is. Eveneens heeft de arts-adviseur vastgesteld dat verzoekende partij wel degelijk met het vliegtuig kan reizen.

Verzoekende partij erkent bovendien in haar tweede middel dat de verwerende partij verwijst naar een medisch advies in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt ook in het kort de inhoud van dit medisch advies weergegeven, met name dat *“de uw voorgeschreven medicatie/behandeling toegankelijk en beschikbaar is in Irak en dat er geen tegenaanwijzing is om te reizen met het vliegtuig.”* Zoals voorts duidelijk blijkt heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing erop gewezen dat de verzoekende partij steeds inzage kan vragen via mail gericht aan de dienst Openbaarheid van Bestuur. Er blijkt niet dat verzoekende partij van deze mogelijkheid gebruik heeft gemaakt of dat haar niet tijdig inzage werd verleend. Bovendien blijkt dat het medisch advies als de onderbouwende stukken toegevoegd werden aan het administratief dossier dat neergelegd werd bij de Raad. Verzoekende partij heeft de mogelijkheid gehad om inzage te nemen in dit dossier doch er blijkt niet dat zij daarvan gebruik heeft gemaakt of nog, dat zij na inzage opmerkingen inzake het medisch advies heeft geformuleerd ter terechtzitting. Verzoekende partij maakt, gelet op voorgaande vaststellingen, niet aannemelijk dat zij de inhoud van het medisch advies niet kende, niet kon controleren of ten aanzien daarvan geen opmerkingen kon formuleren, ten laatste ter terechtzitting na kennisname van het medisch advies in het administratief dossier bij de Raad.

2.10. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.11. In een derde middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“c) Derde middel

4.

Een gedwongen terugkeer naar Irak houdt voor verzoeker het risico in op een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van art. 3 EVRM.

De vader van verzoeker werd vermoord omdat hij politiek actief was onder het regime van Saddam Hoessein.

Ook verzoeker was politiek actief onder het regime van Saddam Hoessein.

Verzoeker dreigt bij een eventuele terugkeer dan ook hetzelfde lot te ondergaan als zijn vader.

Dat is ook de reden dat verzoeker oorspronkelijk vanuit Irak naar Iran vluchtte en hij alzo uiteindelijk naar België vluchtte.

Op grond hiervan heeft verzoeker in 2010 een aanvraag tot internationale bescherming ingediend in België.

De vrees voor vervolging in Irak is nog altijd reëel. Verzoeker vreest voor zijn leven indien hij zou moeten terugkeren naar Irak.

Een gedwongen terugkeer zou er wel degelijk toe leiden dat er een risico bestaat op vervolging hetgeen in strijd is met art. 3 EVRM.

Dat dit middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.12. Waar verzoekende partij verwijst naar de problemen die haar vader in Irak zou gekend hebben alsook zichzelf, wijst de Raad erop dat de verwerende partij deze verklaringen in ogenschouw genomen heeft doch vastgesteld heeft: *“Uit de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 14.02.2018 blijkt: “Wat betreft uw bewering dat u niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw persoonlijke situatie – u vreest omwille van het Baath-verleden van uw vader – moet worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds bij de beoordeling van uw asielaanvraag op 13 juli 2011 heeft geoordeeld dat (i)geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde betrokkenheid van uw vader bij de Baath-partij en (ii) u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u, omwille van uw vaders verleden, een persoonlijke en systematische vervolging zou oplopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen komt, werden uitdrukkelijk uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofde op 13 juli 2011. Het louter volharden in uw voorgaande verklaringen volstaat niet om de eerdere appreciatie dienaangaande om te vormen.”*

Zonder voorleggen van bijkomend bewijsmateriaal, kunnen uw verklaringen in huidige procedure onmogelijk wel aanvaard worden.”

Door opnieuw te verwijzen naar haar asielmotieven, slaagt de verzoekende partij er, gelet op voorgaande vaststellingen, geenszins in aan te tonen dat zij bij een terugkeer een risico op behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM loopt.

2.13. Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.14. In een vierde middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“d) Vierde middel

De bestreden beslissing houdt eveneens een schending in van artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verwerende partij houdt onterecht voor dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een hoge mate van willekeurig geweld, waardoor verzoeker een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon.

Uit het laatste landenrapport van het European Asylum Support Office (EASO) blijkt nochtans dat de situatie allerm minst veilig is (stuk 3).

Dit landenrapport dateert van oktober 2020 en is zodoende zeer recent.

Uit dit verslag blijkt dat er nog altijd sprake is van veel willekeurig geweld in de regio Kirkuk, ook tegen burgers.

Zo is in het verslag onder andere te lezen (stuk 3 - eigen vetdrukking):

“The UN Security Council reported frequent asymmetric attacks by ISIL against security forces and civilians in several provinces including Kirkuk during 2019 and in 2020. “

(pagina 108)

« For the period compromised between 1 April and 30 June 2020, USDOD recorded 70 ISIL-claimed of suspected attacks in Kirkuk, the second highest number out of all provinces during the reporting period.”

(pagina 109)

Uit de oplijsting van de verschillende incidenten blijkt dat er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld met de bedoeling zeer veel slachtoffers te maken, ook burgerslachtoffers (stuk 4).

Overblijvende ISIS-terreurencellen voeren immers nog steeds asymmetrische aanvallen uit op militaire en burgerdoelwitten in de provincie Kirkuk.

Dit vertaalt zich onder meer in moordaanslagen en ontvoeringen van plaatselijke voormannen en aanslagen met IED's op militaire en burgerdoelwitten.

Dergelijke feiten vinden volgens UNHCR hoofdzakelijk plaats in regio's waar ISIS eerder territoriale controle uitoefende. ISIS opereert daarbij in eenheden van een twaalfstal strijders en manifesteert zich nadrukkelijk in de rurale gebieden waar de Iraakse veiligheidsdiensten zwak vertegenwoordigd zijn en/of waar onduidelijk is welke veiligheidsactoren voor de openbare veiligheid instaan, zoals in de regio van Kirkuk.

Uit stuk 3 en 4 van verzoeker blijkt zodoende dat er wel degelijk sprake is van veel willekeurig geweld, waarbij er in hoofde van verzoeker een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven.

De genomen verwijderingsmaatregel is zodoende absoluut niet verenigbaar met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat dit middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.15. De verzoekende partij gaat er met haar betoog aan voorbij dat haar verzoek om de vluchtelingenstatus te verkrijgen (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) afgewezen werd. De Raad verwijst volledigheidshalve naar zijn bespreking van het derde middel waaruit gebleken is dat verzoekende partij niet voldoet aan de criteria om als vluchteling erkend te worden.

Zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn advies van 29 juni 2020 gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld: *“Wat betreft de door de heer S.-A. (..) aangehaalde vrees voor vervolging, kan ik verwijzen naar mijn beslissing van 13 juli 2011 waarin op omstandige wijze uiteengezet wordt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging. Een terugleidingsmaatregel is dan ook verenigbaar met artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”*

Verder heeft de commissaris-generaal, wat betreft artikel 48/4, § 2, sub a en b van de vreemdelingenwet in voormeld advies geoordeeld: *“Gelet op het gegeven dat betrokkene zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseerde dan deze van zijn asielrelaas, zal een verwijderingsmaatregel, gezien het ongeloofwaardig karakter van zijn verzoek om internationale bescherming, evenmin voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet schenden.”*

Verzoekende partij maakt aldus niet aannemelijk dat een verwijderingsmaatregel niet in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, sub a en b van de vreemdelingenwet.

Verder heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing ook gewezen op voormeld advies van de commissaris-generaal van 29 juni 2020 en gesteld dat: *“(de Commissaris-generaal) concludeert (...) dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon. Een mogelijke verwijderingsmaatregel is bijgevolg verenigbaar met artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet.”*

Inderdaad blijkt uit het advies van de commissaris-generaal van 29 juni 2020: *“Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie, met name het EASO “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van maart 2019 en de COI Focus “Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak” van 4 maart 2020 blijkt verder dat de herovering van gebieden bezet door Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in december 2017 een duidelijk voelbare impact heeft gehad op de veiligheidssituatie in Irak. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal te betreuren burgerslachtoffers is sindsdien sterk gedaald. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003.*

Sinds 2018 vind het gros van de veiligheidsincidenten in Kirkuk plaats in het kader van het conflict tussen diverse overheidsactoren en ISIS. Naast het aantal luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, vonden er anti-terreuroperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS, maar ook asymmetrische aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF en PMF, en op burgers. Na het verlies van hun grondgebied in 2017 opereert ISIS in Centraal-Irak vooral in en vanuit afgelegen rurale gebieden in regio's die ze vroeger onder controle hadden. De groepering profiteert hierbij van de afwezigheid van permanent aanwezige veiligheidsactoren en maakt gebruik van het machtsvacuüm in de betwiste gebieden. De organisatie opereert hierbij vooral 's nachts in relatief kleine eenheden die gebruik maken van guerillatactieken in een poging het staatsgezag en het vertrouwen in de autoriteiten te ondermijnen. Dit resulteert in meer gerichte aanvallen en minder grootschalige aanvallen. De meeste acties van ISIS zijn gericht tegen de ISF en de PMF waarbij echter ook burgerslachtoffers kunnen vallen. De acties van de organisatie vinden hoofdzakelijk plaats in rurale gebieden of op belangrijke verbindingswegen. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Gerichte aanvallen op burgers kunnen de vorm aannemen van executies of kidnappings waarbij onder meer gebruik gemaakt wordt van valse controleposten en overheidsvoertuigen. Hierbij worden hoofdzakelijk personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken geviséerd. In de provincie Kirkuk behoudt ISIS vooral in de plattelands- en woestijngebieden van Hawija en Daquq, waar de veiligheidsdiensten beperkt aanwezig zijn, operationele bewegingsvrijheid. In het bijzonder 's nachts manifesteert de organisatie zich hoofdzakelijk vanuit het Hamrin-gebergte, dat zich uitstrekt over de provincies Diyala, Salah al-Din en Kirkuk. In 2019 vonden de meeste veiligheidsincidenten plaats in deze gebieden, en aanvallen op de stad Kirkuk worden van hieruit opgezet. Het beperkte aantal aanslagen dat in de stad Kirkuk plaatsvond werd niet door ISIS opgeëist maar wordt door plaatselijke bronnen eerder toegeschreven aan politieke spanningen of afpersingspraktijken door criminele organisaties.

In 2018 werd er aanvankelijk een toename van het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kirkuk vastgesteld, wat vooral te wijten was aan te toenemende aantal aanvallen van ISIS op leden van de ISF tijdens deze periode. Het aantal incidenten nam af in het laatste kwartaal van 2018 en stabiliseerde in 2019 op een relatief laag niveau. Het aantal burgerdoden dat hierbij in 2019 te betreuren viel, bleef eveneens beperkt. Sinds 2017 vertonen de cijfers over het aantal vastgestelde burgerslachtoffers een dalende trend.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.596.450 van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. IOM merkt op dat de algemene levensomstandigheden van IDP's en returnees

verbeterden in vergelijking met 2018. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in juni 2019 76%. De terugkeerratio voor Kirkuk stad bedroeg 81%. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. IDP's die uit bepaalde vluchtelingenkampen gedwongen naar Kirkuk teruggeleid worden maken gewag van dreig telefoons en de confiscatie van identiteitsdocumenten.

Gelet op hogervermelde vaststellingen ben ik van mening dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat betrokken louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon. Een mogelijke verwijderingsmaatregel is bijgevolg verenigbaar met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

De Raad stelt vast dat verzoekende partij wel verwijst naar een landenrapport van EASO van oktober 2020 en een COI Focus van 20 maart 2020, maar zij toont daarmee niet aan dat de bevinding dat de veiligheidssituatie in Kirkuk niet dermate is dat een terugkeer niet verenigbaar zou zijn met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet niet langer geldt.

Uit het landenrapport van EASO van oktober 2020 blijkt dat dit een update betreft van het rapport van 2019. In het rapport van oktober 2020 wordt nogmaals verwezen naar de situatie in 2017 en 2018 en wordt eraan toegevoegd dat vanaf juni 2020 verschillende veiligheidsdiensten in Kirkuk operationeel zijn, waaronder het Iraaks leger, politie en verschillende inlichtingendiensten (p. 105-106). ISIS controleert het grondgebied niet meer, maar voert een *"hit and run insurgency"* strategie. ISIS activiteit werd gerapporteerd in rurale gebieden van Hawija en Daquq. In een rapport van maart 2020 blijkt ISIS het meest actief in het Hawija district (p. 107). Dit district is het meest kwetsbaar gelet op de nabijheid van de bergketens die ISIS gebruikt als veilige haven en uitvalsbasis om aanvallen te plannen. Een analyse van de periode 2019-2020 leert dat ISIS frequent asymmetrische aanvallen uitvoert tegen veiligheidsdiensten en burgers. In 2018 had ISIS 30,8 aanvallen per maand uitgevoerd, 11,2 aanvallen per maand in 2019 en 15,3 aanvallen per maand in 2020. *"High quality"* aanvallen (dit betreffen doeltreffende berm bommen, aanvallen op checkpoints, persoonsgerichte aanvallen en aanvallen met vele slachtoffers) door ISIS kende een daling tussen 2018 en het eerste kwartaal van 2020. Verder blijkt dat ISIS in 2019 wel geslaagde aanvallen heeft uitgevoerd op burgers via IED's, het lastig vallen van de Kaka'i minderheid, moordaanslagen op leidinggevende figuren, ontvoering voor losgeld van boeren, en afpersing van burgers. In juni 2020 werd een militaire operatie uitgevoerd tegen overgebleven ISIS in de streek, hetgeen als een succes bestempeld werd waarbij wapens, middelen en schuilplaatsen van ISIS in beslag werden genomen. Verder wordt op p. 110-111 van het rapport een overzicht gegeven van de burgerslachtoffers in de periode januari 2019-juni 2020. Hieruit blijkt dat het aantal burgerslachtoffers gedaald is. Waar in 2019 nog sprake was van 224 burgerslachtoffers, was dit in de eerste helft van 2020 34.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, kan uit de door haar bijgebrachte informatie niet blijken dat de bevindingen van de commissaris-generaal in zijn advies van 29 juni 2020 niet langer zouden gelden. Immers ontkent de commissaris-generaal in dat advies niet dat er nog steeds veiligheidsincidenten plaats vinden waar soms ook burgerslachtoffers bij te betreuren vallen. Evenwel vertonen de cijfers over het aantal vastgestelde burgerslachtoffers een dalende trend, hetgeen ook bevestigd wordt in het rapport van oktober 2020. Verder blijkt dat de commissaris-generaal voor zijn advies eveneens gebruik heeft gemaakt van de COI Focus "Irak-veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van 4 maart 2020 en dat zijn bevindingen corresponderen met het door verzoekende partij gehanteerde COI Focus rapport van 20 maart 2020.

Verzoekende partij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat de conclusie dat: *"er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat betrokken louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon. Een mogelijke verwijderingsmaatregel is bijgevolg verenigbaar met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."* niet langer geldt.

Zo heeft het EHRM bovendien ook nog recent geoordeeld dat: “32. As to the general human rights situation in Iraq, according to the most recent country of origin information (see paragraph 21 above), the situation is not of such a nature that there would be a violation of the Convention if the applicant were to return to that country (see also *J.K. and Others v. Sweden* [GC], no. 59166/12, § 110, 23 August 2016).(..)” (EHRM, *K.S. v. Sweden*, Application no. 31827/18, 21 januari 2021).

Het betoog van verzoekende partij kan niet aangenomen worden.

2.16. Het vierde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.17. In een eerste middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“ii. Aangaande het inreisverbod

a) Eerste middel

1.

Er is een schending van artikel 74/11, §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals van de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van de materiële motiveringsplicht en van de ministeriële instructie van 19 juli 2009, doordat het aangevochten inreisverbod foutief en onvoldoende gemotiveerd is.

Artikel 74/11, §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat een inreisverbod van meer dan 5 jaar enkel mag worden opgelegd indien de derdelander een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Volgens datzelfde artikel wordt de duur van het inreisverbod bepaald aan de hand van alle relevante omstandigheden van het individuele geval.

2.

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen voorzien dat de bestuurshandelingen die onder dit toepassingsgebied vallen, uitdrukkelijk dienen te worden gemotiveerd.

De opgelegde motieven dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, waarbij de motivering eveneens afdoende dient te zijn.

De motivering dient correct te zijn, waarbij de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De administratieve beslissingen dienen zodoende zowel in feite als in rechte te worden gemotiveerd, waarbij steeds uitdrukkelijk de feitelijke en juridische gronden vermeld dienen te worden, zodat de betrokken persoon kennis kan nemen van de gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn, rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid.

De motivering is niet afdoende als het gaat om vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (D. Van Heule, “De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet”, T.V.V.R. 1993, 67).

3.

Verzoeker ontkent niet dat de verwerende partij ter zake een zeer ruime discretionaire bevoegdheid heeft.

Aldus dient zij aan strenge motiveringsvereisten te voldoen.

Immers: hoe groter de discretionaire bevoegdheid van het bestuur, hoe strenger de motiveringsplicht wordt opgevat. De omvang van de motiveringsplicht is immers evenredig met de omvang van de discretionaire bevoegdheid waarover de verwerende partij ter zake beslist.

Zie ter zake OPDEBEEK EN COOLSAET (I. OPDEBEEK EN A. COOLSAET, Formele Motivering van bestuurshandelingen, Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, (7), 1999 blz. 145.

4.

De Raad van State wijst in haar arresten nr. 234.228 en nr. 234.229 van 22.03.2016 op het feit dat er een dubbele motiveringsplicht geldt in hoofde van verwerende partij:

1. de reden waarom een inreisverbod wordt opgelegd

2. de duur van het inreisverbod

Deze arresten handelen uitdrukkelijk over artikel 74/11 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in toepassing van welk artikel verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen.

5.

In casu is er geen specifieke motivatie terug te vinden voor de duur van het inreisverbod.

Omdat er een inreisverbod van meer dan 5 jaar wordt opgelegd, komt het aan verwerende partij toe om te motiveren waarom zij meent dat er sprake is van een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Belangrijk daarbij is dat het gaat om een ernstige bedreiging. Een gewone bedreiging volstaat niet.

Verwerende partij motiveert niet waarom er sprake is van een ernstige bedreiging.

Verwerende partij herhaalt enkel de motivering welke door haar reeds werd aangehaald ter motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Er wordt niet specifiek gemotiveerd waarom er een inreisverbod van 15 jaar werd opgelegd, wat nochtans wel verplicht is.

Verwerende partij motiveert aldus niet waarom verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid en er zodoende wordt afgeweken van de normale duur van het inreisverbod, zijnde maximum 5 jaar.

Om die reden vordert verzoeker dat het inreisverbod vernietigd wordt.

Dat het middel bijgevolg ernstig en gegrond is."

2.18. In het bestreden inreisverbod wordt de toepasselijke rechtsgrond aangehaald, met name artikel 74/11, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en worden de motieven in feite weergegeven waarom een inreisverbod voor de duur van vijftien jaar wordt opgelegd.

Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Zij laten verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Verzoekende partij overtuigt aldus niet als zou de voorziene motivering op zich niet als afdoende zijn te beschouwen, in de zin van de formele motiveringsplicht.

2.19. In zoverre verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met het bestreden inreisverbod, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.20. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in het geschonden geachte artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

2.21. Conform voormelde bepaling moet de verwerende partij een inreisverbod afleveren wanneer blijkt dat er geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan of wanneer een vroegere verwijderingsmaatregel niet werd uitgevoerd. In casu blijkt dat op 24 mei 2021 aan verzoekende partij een verwijderingsmaatregel werd gegeven zonder termijn voor vrijwillig vertrek (zie het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten waar gesteld wordt: *"Krachtens artikel 74/14, §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan"*). Verzoekende partij betwist dit niet. Zij is er evenmin in geslaagd afbreuk te doen aan de rechtmatigheid van voornoemd bevel om het grondgebied te verlaten.

2.22. Waar verzoekende partij betoogt dat het niet duidelijk is waarom haar een inreisverbod voor een termijn van vijftien jaar wordt gegeven, kan zij niet worden gevolgd. Uit lezing van het bestreden inreisverbod blijkt dat daarin uitdrukkelijk wordt gemotiveerd waarom een termijn van vijftien jaar in casu proportioneel wordt geacht. De verwerende partij stelt: *"Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw verklaringen in de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten, alle elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie."*

De verwerende partij vervolgt door te wijzen op de feitelijkeheden die de zaak van verzoekende partij kenmerken en meer specifiek op de strafbare feiten die zij heeft gepleegd, meer bepaald mensensmokkel, waarvoor zij op 6 februari 2017 ondermeer tot zes jaar gevangenisstraf is veroordeeld, alsook drugsbezit in de gevangenis, waarvoor zij op 18 maart 2020 tot zes maanden is veroordeeld. Er wordt uitvoerig ingegaan op de door verzoekende partij gepleegde feiten van mensensmokkel en de zwaarwichtigheid ervan waaruit de gewetenloze en verwerpelijke mentaliteit van verzoekende partij is gebleken. Verzoekende partij handelde vanuit een grenzeloze drang naar geld ten koste van sukkelaars die na betaling van een groot bedrag totaal afhankelijk waren. De verwerende partij oordeelt dat de kans op recidive geenszins uit te sluiten valt gelet op het gebrek aan schuldbesef en empathie gecombineerd met de ervaring om op illegale wijze snel geld te vergaren. Daarbij wijst de verwerende partij ook nog op het gegeven dat verzoekende partij in de gevangenis betrapt werd op het bezit van drugs hetgeen haar ingesteldheid tot het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen duidelijk aantoonde.

Verder heeft de verwerende partij vastgesteld dat verzoekende partij geen beschermenswaardig gezins- of familieleven heeft in België. Wat betreft haar privéleven erkent de verwerende partij dat verzoekende partij tijdens haar verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en een sociaal leven had. Evenwel blijkt nergens uit dat deze sociale bindingen dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van haar sociale identiteit en aldus niet blijkt dat deze als beschermenswaardig moeten worden beschouwd in de zin van artikel 8 van het EVRM. Dit blijkt ook uit het feit dat verzoekende partij in de gevangenis zelden bezoek krijgt van vrienden, maar eerder van advocaten en sociale hulpverleners. Eveneens wijst de verwerende partij op het *"vonnis tot afwijzing van voorwaardelijke invrijheidstelling"* van de Strafvuittvoeringsrechtbank van Antwerpen van 5 februari 2018 dat stelt dat verzoekende partij in België niet over een sociaal netwerk beschikt.

Verder heeft verzoekende partij ook geen economische binding met België. Hoewel verzoekende partij sinds 2011 deel kon uitmaken van de arbeidsmarkt, heeft zij dit nagelaten. In plaats daarvan haalde zij haar geld uit gewetenloos uitbuiten van mensen die op zoek waren naar betere levensomstandigheden. Ook het strafblad van verzoekende partij maakt een toekomstige inschakeling op de arbeidsmarkt moeilijk.

Daarnaast heeft de verwerende partij overwogen dat verzoekende partij nog banden heeft met Irak. Zij heeft niet enkel de nationaliteit ervan, maar heeft aldaar ook het grootste deel van haar leven doorgebracht en kent verschillende talen van het land. Haar zussen en haar moeder wonen er nog en met haar moeder heeft verzoekende nog contact. Er zijn geen onoverkomelijke obstakels om haar leven in Irak opnieuw op te nemen.

Verder heeft verzoekende partij evenmin aannemelijk gemaakt dat een terugkeer naar Irak een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM, ook niet op medisch vlak.

De verwerende partij besluit: *"U heeft niet getwijfeld om de openbare orde ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het handhaven van de openbare orde, uw familiale en medische situatie, en het feit dat u een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod 15 jaar proportioneel."*

2.23. Zoals blijkt uit artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet kan de beslissing tot verwijdering gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Voor de interpretatie van het begrip “*bedreiging voor de openbare orde*” is het nuttig per analogie te verwijzen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak Z. Zh. t. Staatssecretaris voor Veiligheid en Justitie van 11 juni 2015, C 554/13, waarin het Hof het begrip “*gevaar voor de openbare orde*” in de zin van artikel 7, lid 4 van de Terugkeerrichtlijn heeft uitgelegd. Het Hof stelt in §§’n 50 en 52 dat per geval het gevaar voor de openbare orde moet worden beoordeeld teneinde na te gaan of de persoonlijke gedragingen van de betrokken derdelander een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen. Wanneer een lidstaat daarbij steunt op een algemene praktijk of een vermoeden om vast te stellen dat er sprake is van een dergelijk gevaar, zonder dat naar behoren rekening wordt gehouden met de persoonlijke gedragingen van de derdelander en met het gevaar dat van die gedragingen uitgaat voor de openbare orde, gaat die lidstaat voorbij aan de vereisten die voortvloeien uit een individueel onderzoek van het betrokken geval en uit het evenredigheidsbeginsel. Daarnaast kan de enkele verdenking dat een derdelander een naar nationaal recht als misdrijf strafbaar gesteld feit heeft gepleegd, samen met andere elementen betreffende het specifieke geval, rechtvaardigen dat wordt geconstateerd dat er een gevaar voor de openbare orde bestaat in de zin van artikel 7, lid 4 van de Terugkeerrichtlijn, daar, zoals voortvloeit uit punt 48 van dit arrest, de lidstaten in wezen vrij blijven om de eisen van het begrip “*openbare orde*” af te stemmen op hun nationale behoeften, en noch artikel 7 van deze richtlijn, noch enige andere bepaling ervan de opvatting toelaten dat een strafrechtelijke veroordeling in dit verband noodzakelijk zou zijn. Volgens paragraaf 60 veronderstelt het begrip “*gevaar voor de openbare orde*” als bedoeld in artikel 7, lid 4 van die richtlijn, hoe dan ook dat er, naast de versterking van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (zie naar analogie arrest Gaydarov, C 430/10, EU:C:2011:749, punt 33 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de verwerende partij, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De verwerende partij moet derhalve haar besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat zij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij wijst de Raad wel op het feit “*dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde*” (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel of verwijderingsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08 A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63). Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet dus rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Indien dit bijzonder ernstig is, kan dit volstaan om ook het actueel karakter van de bedreiging aan te tonen.

Zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoekende partij uitermate zwaarwichtige criminele feiten gepleegd, meer in het bijzonder heeft zij zich ingelaten met mensensmokkel. Zo motiveert de verwerende partij: “*U zit momenteel een gevangenisstraf van 6 jaar uit voor mensensmokkel. Samen met 12 andere beklagden smokkelde u, tegen betaling van grote geldsommen, illegalen voornamelijk naar het Verenigd Koninkrijk.*”

Uit het vonnis van 25.04.2016 (overgenomen door het Hof) blijkt dat : “De illegalen werden op parkings langs autosnelwegen in de laadruimte van koelwagens en bulkwagens geplaatst, zonder medeweten van de vrachtwagenchauffeurs. Het is duidelijk dat dergelijk transport niet van gevaar ontbloomt is, aangezien de illegalen tussen de lading zitten en deze in geval van een noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. Daarenboven bleek dat de koelwagens werden gebruikt omdat de controle hierop minder groot was (ze moesten niet door de scanner). Het gevaar voor de slachtoffers nam hierdoor alleen maar toe. De temperaturen waren volstrekt ongeschikt, rondt gevaarlijk en de zuurstof was beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg. De leefomstandigheden van de ‘smokkelwaar’

waren menonwaardig en er werd duidelijk misbruik gemaakt van de kwetsbare positie van de vreemdelingen, die verbleven in een vreemd land, de taal niet spraken, geen documenten bij hadden et cetera. Van de weerloze slachtoffers, die vaak hun weinige geld hadden bijeengeschraapt, werden grote geldsommen gevraagd, zonder enige garantie. Volwassenen en kinderen werden als vee behandeld, kregen geen voedsel of drank, evenmin verzorging of medische bijstand. Van enig 'humanitair karakter kan er dan ook hoegenaamd geen sprake zijn." En verder : " De onmenselijke en beestachtige manier waarop zij hun 'cliënteel' benaderen, behandelen en in vrachtwagens stoppen/duwen of verschepen zal hun een zorg wezen. Als beesten dienden hun slachtoffers urenlang in weer en wind in een bosje aan een parking te wachten om in een vrachtwagen te worden gestouwd, op risico van eigen leven. De toestand waarin 'de smokkelwaar' aankwam was voor beklaagden van geen enkel belang. Dit blijkt zelfs uit de codetaal die ze gebruikten voor de te smokkelen mensen : sigaretten, mussen, duiven, geiten, kalkoenen of gewoon kloodzakken."

Uit de tagesprekken en uw eigen verklaringen blijkt dat u regelmatig contact had met de slachtoffers en dat u zich regelmatig naar de parking in Groot-Bijgaarden begaf samen met de andere smokkelaars. Uw rol bestond erin om de illegalen op te vangen aan het Brusselse Noordstation en naar de parking te brengen. U onderhield ook contacten met de 'toeleveranciers' uit het Verenigd Koninkrijk en hanteerde hiervoor codetaal en verschillende telefoonnummers of u communiceerde via internet (Facebook, WhatsApp...) zodat de politie niet mee kon luisteren. U had in het verleden ervaring opgedaan als smokkelaar waardoor u een vertrouwenspositie bekleedde en de geldstromen mocht beheren.

Na analyse van het strafdossier staat het vast dat het hier gaat om een goed georganiseerde mensensmokkel naar het Verenigd Koninkrijk van onder andere Irakezen, Iraniërs, Syriërs, Somalërs en Albanezen. Het smokkelen van illegalen tegen betaling was het doel van deze criminele organisatie. De organisatie was duidelijk gestructureerd met een hiërarchie en taakverdeling. Het aantal gesmokkelde personen was zeer groot, de transporten talrijk. Deze praktijken genereerden fenomenale geldsommen (minstens 125 bewezen transporten van telkens, gemiddeld 10 personen tegen betaling van minimaal 2500 Euro = 3 125 000 Euro op 9 maanden tijd). Alle nationaliteiten, alle leeftijden, ook baby's, kwamen in aanmerking om gesmokkeld te worden, als enig voorwaarde gold : betalen.

U werd veroordeeld voor 19 afzonderlijke smokkeltransporten. Er waren ongeveer 10 personen per transport waarbij u ongeveer 1.000 euro per getransporteerde ontving, wat een totaal maakt van ongeveer 190.000 euro.

De gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig en maatschappelijk onaanvaardbaar. Mensensmokkel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en maatschappelijk een hoge kostprijs heeft. U maakte deel uit van een nietsontziende groep mensensmokkelaars die munt slaat uit de kwetsbare positie van mensen die op zoek zijn naar betere leefomstandigheden. De feiten zijn des te erger daar er ook minderjarigen bij betrokken waren. U bracht veel mensenlevens in gevaar, niet enkel door de wijze waarop de transporten doorgingen maar ook doordat deze illegalen door hun onwettige verblijfssituatie vatbaar zijn voor uitbuiting op de arbeidsmarkt, op de woningmarkt ...enz. Mensensmokkel (illegaliteit) verstoort het economisch systeem en ondergraaft het asiel- en vreemdelingenbeleid. Tevens bestaat het gevaar dat deze mensen door criminele organisaties worden gerekruteerd daar zij door hun kwetsbare positie, de ideale doelgroep zijn. Deze maatschappelijk destabiliserende criminele activiteit getuigt van een gewetenloze en verwerpelijke mentaliteit. U handelde vanuit een grenzeloze drang naar geld ten koste van sukkelaars die na betaling van een groot bedrag totaal afhankelijk waren. Uw gedrag getuigt van weinig respect voor de integriteit van anderen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen personen zoals u. Het valt niet uit te sluiten dat u opnieuw dergelijke feiten pleegt. Als ervaren smokkelaar kent u de lokroep van het gemakkelijk geld. U blijkt ook weinig schuldinzicht te hebben. Zo presenteerde u uw activiteit als smokkelaar als het aanbieden van hulp. Dat uw slachtoffers voor deze hulp grote sommen geld dienden op te hoesten en als beesten op transport werden gezet, laat u buiten beschouwing. Ook nadat u veroordeeld was hield u uw onschuld staande. Verhoord op 08.02.2018 door een medewerker van het CGVS in verband met de eventuele intrekking van uw beschermingsstatuut, betwistte u het vonnis van het Hof van Beroep. U was van mening onterecht te zijn veroordeeld. Tot op heden wijst niets er op dat u inmiddels wel tot inkeer bent gekomen. Uw gebrek aan schuldbesef en uw gebrek aan empathie gecombineerd met uw ervaringen om op illegale wijze snel geld te vergaren, vergroten de kans op recidive.

Uw gebrek aan respect voor de Belgische wetgeving wordt nogmaals benadrukt door het gegeven dat u in de gevangenis te Merksplas betrapte werd op het bezit van een blokje hasj van 15.8 gram. Uitgerekend op de plaats waar u uw straf uitzit omdat u de rechtsregels overtrad, overtreedt u ze opnieuw. Dergelijke ingesteldheid staat haaks op wat verwacht mag worden van elk individu in een geordende maatschappij. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België is een duidelijk teken van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uw sociaal gevaarlijke ingesteldheid kan afgeleid worden uit het feit dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op illegaal geldgewin. U schrok er niet voor terug geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden. Ten overstaan van politie en justitie heeft u er geen moeite mee gehad om leugenachtige, ongeloofwaardige verklaringen af te leggen. Zonder geweten bezwaren, onverschillig voor het welzijn van 'de smokkelwaar' en tegen betaling van forse sommen geld, smokkelde u personen in een kwetsbare positie naar het Verenigd Koninkrijk. Mensensmokkel gaat vaak gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant. Uit het strafdossier blijkt dat de organisatie waarvan u deel uitmaakte soms koelwagens gebruikte. Het is geweten dat deze transportwijze de inzittenden aan grote gevaren blootstelt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat uw handelswijze enkel uw eigen profijt diende. De omvang van de gesmokkelde personen en het financieel voordeel zijn gigantisch. Het menselijk leed dat hiermee gepaard ging is dat ook. Gelet op uw persoonlijkheid en de langdurige periode gedurende dewelke de strafbare feiten zijn gepleegd zijn er ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen." (eigen onderlijning).

Verzoekende partij kan bezwaarlijk ontkennen dat zij bijzonder zwaarwichtige strafbare feiten heeft gepleegd. Dit wordt trouwens mede bevestigd door de veroordeling tot zes jaar gevangenisstraf. Naast het feit dat de gepleegde feiten op zich al voldoende ernstig zijn om het actueel karakter van de ernstige bedreiging voor de openbare orde te onderbouwen, heeft de verwerende partij niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat in hoofde van verzoekende partij ook een recidivegevaar blijkt. Verzoekende partij is geenszins ernstig waar zij argumenteert dat de ernst van de bedreiging niet gemotiveerd wordt en het niet duidelijk is waarom een inreisverbod van vijftien jaar in casu proportioneel wordt geacht. Het loutere feit dat de motivering inzake de voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde gelijklopend is met de motivering dienaangaande in de beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten doet daar hoegenaamd geen afbreuk aan.

2.24. Het eerste middel gericht tegen het bestreden inreisverbod is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.25. In een tweede middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"b) Tweede middel

1.

Er is een schending van artikel 74/11 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in combinatie met het evenredigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing gaat volledig voorbij aan de realiteit van de persoonlijke situatie waarin verzoeker zich op heden bevindt.

Verwerende partij dient bij het opleggen van het inreisverbod steeds een afweging te maken tussen de belangen van verzoeker en de belangen van de Belgische Staat.

Verwerende partij kan niet systematisch een inreisverbod opleggen met een bepaalde duurtijd, hetgeen zij thans wel doet.

Het inreisverbod dient geschikt te zijn om het doel te bereiken.

Het begrip openbare orde dient daarbij restrictief te worden uitgelegd.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie veronderstelt het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde in het kader van de richtlijn 2004/38/EG, hoe dan ook het bestaan van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

2.

Verzoeker benadrukt dat hij geen sociaal netwerk heeft in Irak. Hij heeft geen contact met zijn zussen en heeft geen vrouw en kinderen in Irak. Enkel met zijn moeder heeft verzoeker sporadische contacten.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent dat verzoeker zonder problemen terug zou kunnen keren naar Irak, zonder enig onderzoek wat zijn lot daar zal zijn.

Verwerende partij had alle specifieke omstandigheden en in het bijzonder het feit dat verzoekende partij sedert 2005 niet meer in zijn land van herkomst is geweest, in ogenschouw moeten nemen bij de redelijkheid van de oplegging van een inreisverbod van 15 jaar.

Minstens laat de motivering van het inreisverbod onvoldoende toe om na te gaan of verwerende partij bij de bepaling van de duur van het inreisverbod alle elementen m.b.t. het privé- en familieleven van verzoeker in rekening heeft gebracht, ook dit van familieleden in andere landen. Dat het middel bijgevolg ernstig en gegrond is."

2.26. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

2.27. Artikel 74/11, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat *"De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval."*

2.28. In tegenstelling tot wat verzoekende partij betoogt, blijkt genoegzaam uit lezing van de motieven van het bestreden inreisverbod dat de verwerende partij wel degelijk de feitelijke eigen aan de zaak van verzoekende partij in overweging heeft genomen en geoordeeld heeft waarom een inreisverbod van vijftien jaar in casu proportioneel is. Geenszins kan gesteld worden dat verwerende partij op systematische wijze een inreisverbod heeft opgelegd. Waar verzoekende partij opnieuw een betoog voert over het begrip "openbare orde" verwijst de Raad naar zijn bespreking van het eerste middel met betrekking tot het bestreden inreisverbod.

Met haar betoog voorts dat zij geen contacten meer heeft met haar zussen en slechts sporadisch contact met haar moeder, gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat de verwerende partij deze verklaringen mede in overweging genomen heeft maar vastgesteld heeft dat verzoekende partij de Iraakse nationaliteit heeft, dat zij het overgrote deel van haar leven in Irak heeft doorgebracht en verschillende talen van het land spreekt zodat mag aangenomen worden dat zij nog sociale en culturele banden heeft met het land van herkomst. Verder wijst de verwerende partij erop dat de moeder en eventueel de zussen van verzoekende partij haar kunnen helpen haar leven aldaar weer op de rails te krijgen. Verwerende partij ontwaart geen onoverkomelijke obstakels die verzoekende partij verhinderen opnieuw te integreren in Irak. Zij stelt vast: *"U kan opnieuw contact zoeken met andere familieleden of vroegere vrienden en aangezien u verschillende talen spreekt zal u ook makkelijk nieuwe vrienden en kennissen kunnen maken. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in Irak wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Vejkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55)."*

De Raad kan de verwerende partij in deze motieven volgen. De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat, hoewel kan aangenomen worden dat het mogelijks enige aanpassing van verzoekende partij zal vergen om zich in het herkomstland te vestigen, er niet aan voorbijgegaan kan worden dat zij het overgrote deel van haar leven in Irak heeft geleefd, verschillende talen van het land machtig is en er aangenomen kan worden dat er aldaar wel degelijk nog een netwerk is waarop zij kan bogen. Uit niets blijkt dat integratie in Irak onmogelijk is of dat er daartoe onoverkomelijke hinderpalen zijn.

Verzoekende partij maakt, gelet op de zeer uitgebreide motivering inzake de feitelijke zaken die haar zaak kenmerken, niet aannemelijk dat de verwerende partij bepaalde pertinente gegevens veronachtzaamd heeft die het opleggen van een inreisverbod voor de duur van vijftien disproportioneel of kennelijk onredelijk maken.

2.29. Het tweede middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.30. In een derde middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"c) Derde middel

Er is sprake van een schending van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker vordert minstens om de duur van het inreisverbod te beperken tot een periode van minder dan 15 jaar.

Er wordt immers vereist dat er een individueel onderzoek wordt uitgevoerd, waarin alle omstandigheden in rekening worden gebracht en het proportionaliteitsbeginsel wordt gerespecteerd.

Louter omwille van een gevangenisstraf van 6 jaar een inreisverbod opleggen van 15 jaar kan moeilijk als proportioneel worden beschouwd, zeker aangezien verzoeker in december ek. zijn volledige straf zal hebben uitgezeten.

Dat het middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.31. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

2.32. De Raad wijst erop dat binnen het kader van zijn annulatiebevoegdheid hij niet de bevoegdheid heeft om aan de verwerende partij op te leggen *“de duur van het inreisverbod te beperken tot een periode van minder dan 15 jaar.”*

Zoals voorts blijkt uit de bespreking van de vorige middelen heeft de verwerende partij wel degelijk een individueel onderzoek verricht naar de relevante feitelijkeheden die de zaak van verzoekende partij kenmerken, heeft zij die in haar beoordeling betrokken en heeft zij gemotiveerd waarom in casu een inreisverbod van vijftien jaar proportioneel is. Daarbij heeft zij zich, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, geenszins beperkt tot een verwijzing naar de veroordeling van zes jaar.

Waar verzoekende partij tenslotte nog betoogt dat een inreisverbod van vijftien jaar disproportioneel is omdat zij in december 2021 haar volledige straf zal uitgezeten hebben, ziet de Raad niet in, en legt de verzoekende partij ook niet uit, waarom dit gegeven maakt dat een inreisverbod voor de duur van vijftien jaar proportioneel is.

2.33. Het derde middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER